

Αθήνα, 31.07.2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Θέμα: «Επτά χρόνια διακυβέρνησης της χώρας από τη ΝΔ, επτά χρόνια αποδιάρθρωσης του πρωτογενούς τομέα»

Επτά χρόνια μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, η κατάσταση στον πρωτογενή τομέα αποτυπώνει με τον πλέον σαφή τρόπο την αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής να στηρίξει την ελληνική γεωργία και να διασφαλίσει τη βιωσιμότητα των αγροτικών εκμεταλλεύσεων.

Τα πλέον πρόσφατα στοιχεία της Eurostat για το 2025 επιβεβαιώνουν ότι η ελληνική γεωργία παραμένει σε τροχιά υποχώρησης. Η αξία του γεωργικού κλάδου σε σταθερές τιμές 2020 περιορίστηκε στα **13 δισ. ευρώ**, παρουσιάζοντας μείωση **5,2%** σε σχέση με το προηγούμενο έτος και απώλειες που ανέρχονται σε **709 εκατ. ευρώ**. Αντίστοιχα, η συνολική αξία της γεωργικής παραγωγής μειώθηκε κατά **5,6%**, στα **12,16 δισ. ευρώ**, ενώ η φυτική παραγωγή κατέγραψε ακόμη μεγαλύτερη πτώση, της τάξης του **7,9%**, περιοριζόμενη στα **9,22 δισ. ευρώ**.

Μεγάλη, επίσης, ήταν η πτώση του γεωργικού εισοδήματος της χώρας, σε όρους συντελεστών παραγωγής (factor income), το μέγεθος του οποίου από 6,97 δισ. ευρώ το 2024 θα περιοριστεί το 2025 σε 6,10 δισ. ευρώ, παρουσιάζοντας έντονη μείωση ως προς το προηγούμενο έτος (-12,4%), σε συνέχεια της μείωσης του 2024 (-2,4%), ενώ σημαντική παραμένει η μείωσή του σε σύγκριση με τον μέσο όρο της προηγούμενης πενταετίας (-11,1%).

Η εικόνα που καταγράφεται στην ελληνική κτηνοτροφία αποτελεί ίσως το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα της αποτυχίας της κυβερνητικής αγροτικής πολιτικής. Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία, το ζωικό κεφάλαιο της χώρας μειώθηκε κατά 13,8% μέσα στο 2025, με τις μεγαλύτερες απώλειες να εντοπίζονται στις μικρές και μεσαίες κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις. Η εξέλιξη αυτή καταγράφει μια σταθερή τάση εγκατάλειψης της παραγωγικής δραστηριότητας από χιλιάδες κτηνοτρόφους που αδυνατούν να ανταποκριθούν στο αυξημένο κόστος παραγωγής.

Τα στοιχεία αυτά αποτυπώνουν τα αποτελέσματα μιας **επταετίας αποδιάρθρωσης του πρωτογενούς τομέα**, κατά τη διάρκεια της οποίας η κυβέρνηση απέτυχε να

αντιμετωπίσει τα δομικά προβλήματα της ελληνικής γεωργίας, να συγκρατήσει το κόστος παραγωγής, να ενισχύσει τη θέση των παραγωγών στην αγορά και να δημιουργήσει ουσιαστικά κίνητρα για την παραμονή των νέων στην ύπαιθρο. Παράλληλα, οι συνέπειες της κλιματικής κρίσης, οι εκτεταμένες φυσικές καταστροφές και οι καθυστερήσεις στις αποζημιώσεις επιδείνωσαν περαιτέρω την οικονομική ασφυξία των παραγωγών.

Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί και η διαρκής συρρίκνωση του ανθρώπινου δυναμικού της ελληνικής γεωργίας. Η γήρανση του αγροτικού πληθυσμού εντείνεται, οι νέοι εγκαταλείπουν την αγροτική δραστηριότητα και η ύπαιθρος χάνει σταδιακά τον παραγωγικό της ιστό, χωρίς η κυβέρνηση να παρουσιάζει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανανέωσης του αγροτικού κόσμου, αδυνατώντας έστω κατ' ελάχιστον να υλοποιήσει το Πρόγραμμα Νέων Γεωργών.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η χώρα βρέθηκε αντιμέτωπη και με το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ, το οποίο ανέδειξε με τον πιο εμφατικό τρόπο την **κυβερνητική αποτυχία στη διαχείριση του Οργανισμού**, τις σοβαρές αδυναμίες των μηχανισμών ελέγχου και τις σκιές που δημιουργήθηκαν γύρω από τη διαχείριση των κοινοτικών ενισχύσεων. Οι εξελίξεις αυτές έπληξαν την αξιοπιστία της χώρας έναντι των ευρωπαϊκών θεσμών, δημιούργησαν ανασφάλεια στους πραγματικούς δικαιούχους παραγωγούς και έθεσαν σε κίνδυνο πολύτιμους κοινοτικούς πόρους που αποτελούν κρίσιμο στήριγμα για το αγροτικό εισόδημα.

Είναι πλέον σαφές ότι, μετά από επτά χρόνια διακυβέρνησης, η κυβέρνηση δεν μπορεί να επικαλείται ευθύνες προηγούμενων περιόδων. Η σημερινή εικόνα της ελληνικής γεωργίας, η μείωση της παραγωγής, η απώλεια εισοδήματος, η εγκατάλειψη της υπαίθρου και η κρίση αξιοπιστίας στον ΟΠΕΚΕΠΕ φέρουν τη σφραγίδα των πολιτικών επιλογών της.

Επειδή η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς έναν ισχυρό πρωτογενή τομέα,

Επειδή ο πρωτογενής τομέας αποτελεί στρατηγικό πυλώνα για την περιφερειακή ανάπτυξη, την επισιτιστική ασφάλεια και την κοινωνική συνοχή της υπαίθρου,

Επειδή μετά από επτά χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας η ελληνική γεωργία και κτηνοτροφία βρίσκονται αντιμέτωπες με μια βαθιά και παρατεταμένη κρίση, η οποία αποτυπώνεται στη μείωση της παραγωγής, στη συρρίκνωση του αγροτικού εισοδήματος και στην εγκατάλειψη της υπαίθρου,

Επειδή η εγκατάλειψη της παραγωγής από μικρούς και μεσαίους κτηνοτρόφους επιταχύνει τη συγκέντρωση της παραγωγικής δραστηριότητας σε μεγαλύτερες μονάδες, δημιουργώντας ένα μοντέλο που απειλεί την πολυμορφία και τη βιωσιμότητα της ελληνικής υπαίθρου,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Ποια είναι η μεταβολή του συνολικού κόστους παραγωγής (ενέργεια, καύσιμα, λιπάσματα, ζωοτροφές και αγροεφόδια) από το 2019 έως σήμερα;

2. Ποια είναι η εξέλιξη του αριθμού των ενεργών γεωργικών εκμεταλλεύσεων, της αγροτικής απασχόλησης και του αγροτικού εισοδήματος σε σταθερές τιμές κατά την περίοδο διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας;
3. Ποια είναι η εξέλιξη του ιδιωτικού χρέους αγροτών και συνεταιρισμών από το 2019 έως σήμερα;
4. Πόσες κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις έχουν διακόψει τη λειτουργία τους από το 2019 έως σήμερα, πόσες εξ αυτών αφορούν μικρές και μεσαίες οικογενειακές μονάδες και ποια είναι η εξέλιξη της παραγωγής γάλακτος και κρέατος στη χώρα από το 2019 έως σήμερα;
5. Έχει η κυβέρνηση ολοκληρωμένο σχέδιο και ποιο για την αντιστροφή της συρρίκνωσης του γεωργικού εισοδήματος, τη διασφάλιση της βιωσιμότητας των αγροτικών εκμεταλλεύσεων και για την ουσιαστική ανανέωση του αγροτικού πληθυσμού με την προσέλκυση νέων ανθρώπων στον πρωτογενή τομέα;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

**Ζεϊμπέκ Χουσεϊν
Δραγασάκης Ιωάννης
Ηλιόπουλος Αθανάσιος (Νάσος)
Τζανακόπουλος Δημήτρης
Τζούφη Μερόπη
Φωτίου Θεανώ
Χαρίτης Αλέξανδρος (Αλέξης)**